

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 13 P-235/2019-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Rajani Buljan, u pravnoj stvari tužitelja VADIMOVNA d.o.o., Trogir, Put Mulina 33, OIB: 29436062888, zastupanog po zakonskoj zastupnici Anastassii Milokhovej, a ova po punomoćnici Žiži Karajlović, odvjetnici u Trogiru, Šubićeva 11, protiv tuženika GTM-GAVAN d.o.o., Ogulin, Dlakovac 1a, OIB: 46909277691, zastupanog po zakonskom zastupniku Mariu Salopeku, a ovaj po punomoćniku Stevi Maraviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Maravić & Maravić j.t.d. iz Ogulina, Zrinski trg 4, radi brisanja upisa prava vlasništva i uknjižbe prava vlasništva, nakon glavne i javne rasprave zaključene 5. ožujka 2020. uz sudjelovanje punomoćnice tužitelja Žiže Karajlović, odvjetnice u Trogiru i punomoćnika tuženika Steve Maravića, odvjetnika u Odvjetničkom društvu Maravić & Maravić j.t.d. iz Ogulina, na ročištu za objavu presude 28. svibnja 2020.

p r e s u d i o j e

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„I Nalaže se brisanje upisa prava vlasništva sa imena tuženika GTM-GAVAN d.o.o. za cijelo na nekretnini označenoj kao čest. zem. 169/1, neplodno, zgrada, bazen ukupne površine 26.585 m², upisane u z.u. 528, položene u K.O. Ruda, provedenog na temelju rješenja Općinskog suda u Sinju, Zemljišnoknjižni odjel u Sinju, pod brojem Z-451/2013 i uknjižba prava vlasništva na ime tužitelja VADIMOVNA d.o.o. za cijelo na nekretnini označenoj kao kao čest. zem. 169/1, neplodno, zgrada, bazen ukupne površine 26.585 m², upisane u z.u. 528, položene u K.O. Ruda.

II Dužan je tuženik naknaditi tužitelju parnične troškove u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, sve uvećano za zateznu kamatu koja na iznos troškova postupka teče od dana presuđenja pa do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena.“

II Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi trošak postupka u iznosu od 6.250,00 kuna, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je 30. siječnja 2018. Općinskom sudu u Splitu, Stalna služba u Sinju, podnio tužbu protiv tuženika, radi brisanja upisa prava vlasništva s imena tuženika i uknjižbe prava vlasništva na ime tužitelja. Tužitelj u tužbi navodi kako je tužitelj, kako kupac, 24. prosinca 2012. sklopio predugovor o kupoprodaji nekretnine označene kao kao čest. zem. 169/1, neplodno, zgrada, bazen ukupne površine 26.585 m², upisane u z.u. 528, položene u K.O. Ruda, s Ivicom Lipošćakom kao prodavateljem. Predmetni ugovor o kupoprodaji nekretnina, u kojem je i ugovorena kupoprodajna cijena predmetne nekretnine, da predstavlja glavni ugovor na temelju kojeg je tužitelj stupio u posjed predmetnih nekretnina. Nadalje, tužitelj u tužbi navodi kako je prodavatelj Ivica Lipošćak u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Sinju, pod brojem P-241/2011 po tužbi ovdje tuženika kao tužitelja u tom postupku, priznao tužbeni zahtjev koji je glasio na utvrđenje prava vlasništva i uspostavu ranijeg zemljišnoknjižnog stanja, pa da je u tom postupku 30. siječnja 2012. donesena presuda na temelju priznanja. Nadalje, tužitelj ističe kako se tuženik u zemljišnim knjigama upisao kao vlasnik predmetne nekretnine na temelju rješenja Općinskog suda u Sinju, poslovni broj Z-451/2013 od 28. veljače 2013. Stoga, u konkretnom slučaju da bi se radilo o višestrukome ugovaranju otuđenja predmetne nekretnine pa tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će naložiti brisanje prava vlasništva sa imena tuženika uz istovremeni upis prava vlasništva na ime tužitelja, kao i da obveže tuženika da tužitelju naknadi troškove ovog postupka.

Tuženik se u odgovoru na tužbu usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu te je istakao kako je tuženik predmetnu nekretninu označenu kao kao čest. zem. 169/1, neplodno, zgrada, bazen ukupne površine 26.585 m², upisane u z.u. 528, položene u K.O. Ruda kupio od Ivice Lipošćaka na temelju ugovora o kupoprodaji od 13. listopada 2003. S obzirom da je Ivica Lipošćak odbio tuženiku izdati tabularnu ispravu, tuženik je pokrenuo parnični postupak protiv Ivice Lipošćaka pred Općinskim sudom u Sinju radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave, a koji postupak se vodio pod brojem P-241/11. U tom postupku donesena je presuda na temelju priznanja 30. siječnja 2012. te je na temelju te presude tuženik upisan u zemljišnim knjigama kao vlasnik predmetne nekretnine 28. veljače 2013., sukladno rješenju zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Sinju, poslovni broj Z-451/2013. Nadalje, tuženik ističe kako je u zemljišnim knjigama u odnosu na predmetnu nekretninu bila upisana zabilježba spora koji se vodio pred Općinskim sudom u Sinju između tuženika i Ivice Lipošćaka pod brojem P-241/11 te da je tužitelju u vrijeme sklapanja predugovora o kupoprodaji, a koji da predstavlja fiktivni ugovor, bilo poznato da se vezano za predmetnu nekretninu vodi postupak koji se tiče vlasništva predmetne nekretnine. Stoga, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan. Nadalje, tuženik je u odgovoru na tužbu prigovorio prenisko označenoj vrijednosti predmeta spora te je istakao prigovor zastare potraživanja tužitelja.

Tijekom postupka tužitelj je ustrajao u tužbenom zahtjevu, dok je tuženik ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu.

Predmet postupka je zahtjev tužitelja za brisanje upisa prava vlasništva s imena tuženika na nekretnini označenoj kao kao čest. zem. 169/1, neplodno, zgrada, bazen ukupne površine 26.585 m², upisane u z.u. 528, položene u K.O. Ruda, uz istovremeni upis prava vlasništva tužitelja.

U dokazne svrhe ovaj sud je pregledao isprave i dokumentaciju koja prileži spisu.

Među strankama nije bilo sporno da je u zemljišnim knjigama kao vlasnik nekretnine označene kao kao čest. zem. 169/1, neplodno, zgrada, bazen ukupne površine 26.585 m², upisane u z.u. 528, položene u K.O. Ruda upisan tuženik. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da je tuženik kao vlasnik predmetne nekretnine upisan na temelju rješenja Općinskog suda u Sinju, poslovni broj Z-451/2013 od 28. veljače 2013., a kojim rješenjem je proveden upis prava vlasništva na temelju presude na temelju priznanja Općinskog suda u Sinju, poslovni broj P-241/2011. od 30. siječnja 2012.

Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da je u zemljišnim knjigama vezano za predmetnu nekretninu bila upisana zabilježba spora koji se vodio po tužbi tuženika kao tužitelja protiv Ivice Lipošćaka kao tuženika pred Općinskim sudom u Sinju, poslovni broj P-241/2011., pod brojem Z-1302/11 od 20. lipnja 2011.

Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da je tužitelj kao kupac s Ivicom Lipošćakom sklopio predugovor o kupoprodaji predmetne nekretnine 24. prosinca 2012. te da na temelju tog ugovora tužitelj predlaže da sud utvrdi kako je tužitelj stvarni vlasnik predmetne nekretnine i izvrši upis prava vlasništva na njegovo ime.

Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da tužitelj smatra kako je došlo do višestrukog otuđenja predmetne nekretnine i da je tuženik upisao svoje pravo vlasništva iako je znao da je stvarni vlasnik tužitelj.

Kao sporno među strankama trebalo je utvrditi je li osnovan zahtjev tužitelja za brisanje upisa prava vlasništva predmetne nekretnine s imena tuženika, uz istovremeni upis prava vlasništva na ime tužitelja.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Po provedenom postupku, ocjenom svih izvedenih dokaza, ovaj sud je utvrdio:

- da je tužitelj 24. prosinca 2012., kao kupac, sklopio predugovor o kupoprodaji nekretnine označene kao kao čest. zem. 169/1, neplodno, zgrada, bazen ukupne površine 26.585 m², upisane u z.u. 528, položene u K.O. Ruda, s Ivicom Lipošćakom, kao prodavateljem,

- da je tuženik 13. listopada 2003. kao kupac, s Ivicom Lipošćakom kao prodavateljem sklopio ugovor o kupoprodaji nekretnine označene kao čest. zem. 169/1, neplodno, zgrada, bazen ukupne površine 26.585 m², upisane u z.u. 528, položene u K.O. Ruda,

- da je Ivica Lipošćak tuženiku odbio izdati tabularnu ispravu pa da je tuženik pred Općinskim sudom u Sinju pokrenuo postupak protiv Ivice Lipošćaka kao tuženika, radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave, a koji postupak je vođen pod brojem P-241/11,

- da je tuženik u zemljišnim knjigama upisao zabilježbu spora koji se vodio pred Općinskim sudom u Sinju, pod brojem P-241/11, a koja zabilježba je u zemljišnim knjigama upisana pod brojem Z-1302/11 od 20. lipnja 2011.

- da je Ivica Lipošćak u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Sinju priznao tužbeni zahtjev ovdje tuženika kao tužitelja u tom postupku te da je sud 30. siječnja 2012. donio presudu na temelju priznanja,

- da je tuženik upisao pravo vlasništva predmetne nekretnine u zemljišnim knjigama 20. lipnja 2011., na temelju rješenja Općinskog suda u Sinju, poslovni broj Z-451/2013,

- da je tužitelj u vrijeme sklapanja predugovora o kupoprodaji znao da se glede predmetne nekretnine vodi postupak po tužbi ovdje tuženika kao tužitelja protiv Ivice Lipoščaka kao tuženika, radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave,
- da tužitelj nije postupao u dobroj vjeri pa da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 125. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12. i 152/14. – dalje: ZV) propisano je da kad je više osoba sklopilo s otuđivateljem pravne poslove radi stjecanja vlasništva iste nekretnine, vlasništvo će steći ona koja je u dobroj vjeri prva zatražila upis u zemljišnu knjigu, ako su ispunjene i sve ostale pretpostavke za stjecanje vlasništva.

Odredbom članka 125. stavak 2. ZV-a propisano je da brisanje upisa vlasništva osobe iz stavka 1. tog članka i uknjižbu u svoju korist može zahtijevati osoba kojoj je otuđivatelj otuđio nekretninu i predao joj u samostalni posjed, ako dokaže da stjecatelj nije postupio u dobroj vjeri jer je u trenutku kad je sklopio pravni posao s otuđivateljem znao da je nekretnina drugomu već valjana otuđena i predana u samostalni posjed. Zahtjev za brisanje može se postaviti u roku od tri godine od upisa čije se brisanje zahtijeva.

Odredbom članka 34. stavak 4. Zakona o zemljišnim knjigama ("Narodne novine" broj 63/19. – dalje: ZZK) propisano je da je zabilježba upis kojim se čine vidljivim mjerodavne okolnosti za koje je zakonom određeno da ih se može zabilježiti u zemljišnim knjigama. Zabilježbom se mogu osnivati određeni pravni učinci kad je to predviđeno zakonom.

Članak 86. stavak 1. ZZK-a propisuje da je zabilježba spora upis kojim se čini vidljivim da se glede knjižnoga prava vodi pred sudom ili drugim nadležnim tijelom postupak čiji bi ishod mogao utjecati na uknjižbu, pripadanje, postojanje, opseg, sadržaj ili opterećenje toga prava, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da zabilježba spora ima učinak da pravomoćna odluka donesena povodom tužbe djeluje i protiv onih osoba koje su stekle knjižna prava nakon što je prijedlog za zabilježbu spora zaprimljen kod zemljišnoknjižnog suda. Isto vrijedi i kad je zabilježbom spora učinjeno vidljivim da se vodi postupak pred drugim nadležnim tijelom o čijem ishodu ovisi knjižno pravo. Iz stavka 3. istog članka proizlazi da kad je zabilježeni spor dovršen odlukom po kojoj stranci pripada pravo, dosuđeno pravo dobiva ono mjesto u prvenstvenom redu koje mu je bilo osigurano zabilježbom spora.

Ocjenom svih izvedenih dokaza, ovaj sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Naime, u vrijeme kada je tužitelj kao kupac sklopio predugovor o kupoprodaji nekretnine označene kao čest. zem. 169/1, neplodno, zgrada, bazen, ukupne površine 26.585 m, upisane u zu 528 k.o. Ruda, s Ivicom Lipoščakom kao prodavateljem, tužitelju je bilo poznato da se vezano za predmetnu nekretninu vodi postupak pred Općinskim sudom u Sinju, pod poslovnim brojem P-241/11, po tužbi tužitelja GTM-GAVAN d.o.o. (ovdje tuženika) protiv tužitelja Ivice Lipoščaka, radi utvrđenja i uspostave ranijeg zemljišnoknjižnog stanja.

Navedeno proizlazi iz članka 4. Predugovora o kupoprodaji (list 11 spisa) u kojem je navedeno da je kupac (ovdje tužitelj) izvršio uvid u zemljišne knjige nadležnog suda vezano za nekretninu označenu kao čest. zem. 169/1, neplodno, zgrada, bazen, ukupne površine 26.585 m, upisane u z.u. 528 k.o. Ruda te da je upoznat sa zemljišnoknjižnim stanjem i teretima na istima, a među ostalim i da je upoznat sa zabilježbom broj Z-1302/11 koja je upisana na temelju tužbe zaprimljene pod brojem P-241/11 kod Općinskog suda u Sinju, na

nekretninama Lipošćak Ivica iz Plaškog, koje se sastoje od č.zem. 169/1 – neplodno, zgrada, bazen u pov. 26585 m, z.u. 528 k.o. Ruda, kojom se označuje zabilježba spora GTM-GAVAN d.o.o., Ogulin, Dlakovac 1a, kao tužitelja c/a Ivica Lipošćaka iz Ogulina, kao tuženika, radi utvrđenja i uspostave ranijeg zemljišnoknjižnog stanja.

Uvidom u povijesni izvadak za nekretninu koja je predmet ovog postupka utvrđeno je da je zabilježba spora koji se pred Općinskim sudom u Sinju vodio pod brojem P-241/11 po tužbi tužitelja GTM-GAVAN d.o.o., protiv tuženika Ivica Lipošćaka, radi utvrđenja i uspostave ranijeg zemljišnoknjižnog stanja upisana 20. lipnja 2011., pod brojem Z-1302/11.

Prema tome, kako je tužitelj u vrijeme sklapanja predugovora o kupoprodaji predmetne nekretnine (a za kojeg tužitelj navodi da se radi o glavnom ugovoru), s prodavateljem Ivicom Lipošćakom znao da se vezano za predmetnu nekretninu vodi postupak čiji bi ishod mogao utjecati na uknjižbu, pripadanje, postojanje, opseg, sadržaj ili opterećenje toga prava, po ocjeni ovog suda, tužitelj neosnovano smatra da je sklapanjem predugovora o kupoprodaji stekao pravo vlasništva predmetne nekretnine.

Naime, sklapanjem predugovora o kupoprodaji nekretnine na kojoj postoji zabilježba spora, a za kojeg tužitelj tvrdi da se radi o glavnom ugovoru, tužitelj se izložio riziku da ishod tog postupka utječe na njegovo možebitno pravo vlasništva.

Stoga, kako je tužitelj u vrijeme sklapanja predugovora o kupoprodaji znao da se vezano za tu nekretninu vodi spor između tužitelja GTM – GAVAN d.o.o. (ovdje tuženika) i Ivica Lipošćaka kao tuženika, radi utvrđenja prava vlasništva i uspostave ranijeg zemljišnoknjižnog stanja, tužitelj se svjesno izložio riziku da se u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Sinju, pod brojem P-241/11 utvrdi kako je stvarni vlasnik predmetne nekretnine tuženik, a ne Ivica Lipošćak od kojeg je tužitelj kupio predmetnu nekretninu, a što se na kraju i dogodilo.

Prema tome, kako je tuženik svoje pravo vlasništva upisao na temelju presude Općinskog suda u Sinju, poslovni broj P-241/11 od 30. siječnja 2012., sukladno rješenju zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Sinju, poslovni broj Z-451/2013 od 28. veljače 2013., a koji upis je dobio ono mjesto u prvenstvenom redu koje mu je bilo osigurano zabilježbom spora koja je upisana u zemljišnim knjigama pod brojem Z-1302/11 dana 20. lipnja 2011. (članak 86. stavak 3. ZZK-a), tuženik nije bio nesavjestan stjecatelj predmetne nekretnine, kako to pogrešno smatra tužitelj.

Stoga, tužbeni zahtjev tužitelja je valjalo odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u izreci ove presude, pod točkom I.

Po ocjeni ovog suda, tužitelj koji je 24. prosinca 2012. sklopio predugovor o kupoprodaji s Ivicom Lipošćakom, a koji je u trenutku sklapanja tog predugovora znao da je u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Sinju priznao tužbeni zahtjev tužitelja GTM – GAVAN d.o.o. (ovdje tuženika), radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave te je u tom postupku donesena presuda na temelju priznanja 30. siječnja 2012., poslovni broj P-241/11, je tužitelja kao kupca doveo u zabludu pa tužitelj svoj obveznopravni zahtjev treba istaknuti u odnosu na Ivicu Lipošćaka, a ne u odnosu na tuženika koji je svoje pravo vlasništva upisao na valjan i zakonit način.

Po ocjeni ovog suda, tužitelj se ne može pozivati na to da je tužitelj stekao pravo vlasništva jer mu je u trenutku sklapanja predugovora s Ivicom Lipošćakom bilo poznato da GTM GAVAN d.o.o. (ovdje tuženik) pred Općinskim sudom u Sinju vodi postupak protiv Ivice Lipošćakaka kao upisanog vlasnika, radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave.

Postupanje u dobroj vjeri (bona fidei) podrazumjeva da stjecatelj nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da ono što je upisano u zemljišnoj knjizi nije potpuno ili da je različito od izvanaknjižnog stanja.

Prema tome, kao je tužitelj znao da se vezano za predmetnu nekretninu vodi postupak vezano za pravo vlasništva predmetne nekretnine između GTM GAVAN d.o.o. kao tužitelja i Ivice Lipošćakaka kao tuženika, a što proizlazi iz predugovora o kupoprodaji i povijesnog izvotka iz zemljišnih knjiga za predmetnu nekretninu, tužitelj se ne može pozivati na to da je postupao u dobroj vjeri.

Također, ističe se kako tuženik svoje pravo vlasništva nije stekao na temelju pravnog posla nego na temelju odluke suda. Kako to pogrešno smatra tužitelj, presuda na temelju priznanja se ne može smatrati pravnim poslom.

Prema tome, kako je tuženik stekao pravo vlasništva na valjan i zakonit način te u dobroj vjeri zatražio upis prava vlasništva u zemljišnu knjigu, neosnovano tužitelj zahtjeva u ovom postupku brisanje prava vlasništva s imena tuženika, uz istovremeni upis prava vlasništva predmetne nekretnine na svoje ime.

Ovaj sud se nije posebno osvrtao na prigovor zastare tuženika jer zahtjev tužitelja nije osnovan iz naprijed navedenih razloga, a u konkretnom slučaju se niti ne radi o tzv. kvazibrisovnoj tužbi jer je tuženik svoje pravo vlasništvo stekao prije nego što je tužitelj sklopio ugovor o kupoprodaji s Ivicom Lipošćakom. Naime, u zemljišnim knjigama je od 20. lipnja 2011. bila upisana zabilježba spora koji se vodio pred Općinskim sudom u Sinju pod brojem P-241/11, a tužitelj je tek 24. prosinca 2012. s Ivicom Lipošćakom sklopio predugovor o kupoprodaji.

Dakle, kako je zabilježeni spor koji se vodio između tuženika GTM GAVAN d.o.o. (kao tužitelja) i Ivice Lipošćakaka kao tuženika dovršen odlukom kojom je utvrđeno da GTM GAVAN d.o.o. (ovdje tuženiku) pripada pravo vlasništva predmetne nekretnine, dosuđeno pravo dobilo je ono mjesto u prvenstvenom redu koje mu je bilo osigurano zabilježbom spora.

Stoga, uzimajući u obzir sve naprijed navedeno, tužbeni zahtjev je valjalo odbiti kao neosnovan.

Ovaj sud je odbio kao nepotreban prijedlog tužitelja za saslušanjem zakonskih zastupnika stranaka, kao i prijedlog za saslušanjem svjedoka Dana Lipošćaka, Ljubice Boban, Milana Krstinića i Ivice Lipošćakaka, kao i prijedlog tuženika za saslušanjem svjedoka Maria Salopeka. Po ocjeni ovog suda, izvođenje dokaza saslušanjem zakonskih zastupnika stranaka i predloženih svjedoka nije potrebno jer su sve odlučne činjenice utvrđene ocjenom materijalnih dokaza priloženih spisu i to povijesnog izvotka iz zemljišne knjige za označenu nekretninu čest. zem. 169/1, upisanu u zemljišnoknjižni izvadak broj 528. k.o. Ruda, presude Općinskog suda u Sinju, poslovni broj P-241/11 od 30. siječnja 2012. i predugovora o

kupoprodaji od 24. prosinca 2012. Stoga, kako izvođenje tih dokaza nije potrebno, niti bi dovelo do drugačije odluke suda, ovaj sud je takve prijedloge stranaka odbio kao nepotrebne.

Nadalje, ovaj sud je odbio kao nepotreban prijedlog tuženika da se izvrši uvid u spise Općinskog suda u Sinju, poslovni broj P-241/11 i Z-451/11 jer su sve činjenice koje bi se trebale utvrditi uvidom u te spise utvrđene uvidom u povijesni zemljišnoknjižni izvadak i presudu donesenu u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Sinju pod brojem P-241/11.

Stoga, kako bi izvođenje tih dokaza dovelo do nepotrebnog odugovlačenja postupka, a sve odlučne činjenice su utvrđene ocjenom materijalnih dokaza sadržanih u spisu, ovaj sud je takve prijedloge stranaka odbio kao nepotrebne.

Nadalje, po ocjeni ovog suda, nije bilo potrebno izvesti ni dokazni prijedlog tužitelja kojim je predložen očevid na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka građevinske struke jer između strankama nije bilo niti sporno o kojoj je nekretnini riječ nego je bilo sporno samo to je li tuženik postupao savjesno kada je upisao svoje pravo vlasništvo.

Stoga, ovaj sud je odbio takav dokazni prijedlog kao nepotreban.

Odredbom članka 10. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19. – dalje: ZPP) propisano je da se postupak mora provesti bez odugovlačenja, u razumnom roku i sa što manje troškova, dok je odredbom članka 220. stavak 1. ZPP-a propisano da dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke.

Prema tome, kako su sve činjenice koje su bile važne za donošenje odluke utvrđene ocjenom materijalnih dokaza, sud je one dokazne prijedloge koji nisu bili potrebni za donošenje odluke odbio.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude, pod točkom I.

Tuženik je u odgovoru na tužbu prigovorio prenisko određenoj vrijednosti predmeta spora od 201.000,00 kuna.

Odredbom članka 40. stavak 1. ZPP-a propisano je da ako se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, ali tužitelj u tužbi navede da pristaje da umjesto udovoljenja tom zahtjevu primi određenu novčanu svotu, kao vrijednost predmeta spora uzet će se ta svota. Iz stavka 2. istog članka proizlazi da je u drugim slučajevima, kad se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, mjerodavna vrijednost predmeta spora koju je tužitelj u tužbi naznačio.

Odredbom članka 40. stavak 3. ZPP-a propisano je da ako je u slučaju iz stavka 2. tog članka tužitelj vrijednost predmeta spora očito suviše visoko ili suviše nisko naznačio, tako da se postavlja pitanje stvarne nadležnosti, sastava suda, vrste postupka, ovlaštenja na zastupanje ili prava na naknadu troškova postupka, sud će, po službenoj dužnosti ili na prigovor tuženika, najkasnije na pripremnom ročištu, brzo i na prikladan način provjeriti točnost naznačene vrijednosti te rješenjem protiv kojega nije dopuštena posebna žalba odrediti vrijednost predmeta spora.

Ovaj sud je, odlučujući o prigovoru tuženika koji se odnosi na prenisko određenu vrijednost predmeta spora, na pripremnom ročištu, raspravnim rješenjem odbio takav prigovor tuženika i vrijednost predmeta spora utvrdio u iznosu od 201.000,00 kuna.

Naime, kao se ovaj postupak vodi radi brisanja prava vlasništva s imena tuženika, uz istovremeni upis prava vlasništva na ime tužitelja, vrijednost predmeta spora ne mora biti označena prema stvarnoj vrijednosti nekretnina čija se uknjižba osporava, odnosno traži, kako to pogrešno smatra tuženik.

Stoga, raspravnim rješenjem od 5. ožujka 2020. odbijen je prigovor tuženika koji se odnosi na prenisko označenu vrijednost predmeta spora.

Tuženik je postavio zahtjev za naknadu troškova postupku.

Odredbom članka 154. stavak 1. ZPP-a propisano je da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinu umješacu naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Umješac na strani stranke koja je izgubila parnicu dužan je naknaditi troškove koje je uzrokovao svojim radnjama.

Tuženiku je, po ocjeni ovog suda, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 201.000,00 kuna, valjalo priznati trošak sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15. – dalje: Tarifa)) u visini od 250 bodova, te trošak zastupanja na ročištu održanom 5. ožujka 2020. u visini od 250 bodova (Tbr. 9.1. Tarife). Dakle, tuženiku je valjalo priznati ukupno 500 bodova. Kako vrijednost boda iznosi 10,00 kuna (Tbr. 50. Tarife), tuženiku je valjalo priznati ukupno 5.000,00 kuna, uvećano za 25% PDV-a (1.250,00 kuna), odnosno ukupno 6.250,00 kuna.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom II. izreke.

U Splitu 28. svibnja 2020.

Sutkinja

Rajana Buljan

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 8 (osam) dana od dana primitka pisanog otpovratka ove presude.

Dostaviti:

- tužitelju po punomoćnici Žiži Karajlović, odvjetnici u Trogiru
- tuženiku po punomoćniku Stevi Maraviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Maravić & Maravić iz Ogulina, Zrinski trg 4
- u spis

Broj zapisa: **17896-4b5a9**

Kontrolni broj: **00fd4-80026-2f858**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RAJANA BULJAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.